

Norge som suverent ikke-medlem – gjennom «særavtaler» uten unntak

Denne teksten ble først publisert på <http://einarflydal.com> den 7. april 2021.

Høyesterett (storkammeret) foto: Rett24.no

Høyesterett har nylig vurdert det slik at det ikke er noen suverenitetsavståelse i strid med Grunnloven om EUs jernbanepakke gjøres gjeldende i Norge.

Et finurlig spill synes å ha skapt en situasjon som gjør Høyesteretts vurdering naturlig. Spillet viser oss at «djevelen ligger i detaljene», og at den som vil beherske politikken, også må beherske embetsverkets manøvrer – hva enten for å holde embetsverket i tømme, eller for å utnytte de små finurligheter de kan benytte seg av for å forme politikken bak politikernes rygg:

Da Norge sluttet seg til IEA - Det internasjonale energibyrået - i 1973 gjennom en "særavtale", var avtalen "sær" ved at den var utformet særskilt for Norge, men ikke ga Norge noen unntak. Tvert om ga den Norge påbud om å beslutte produksjonsøkning på sokkelen dersom bestemte forhold inntraff. Rent formelt rokket altså ikke avtalen ved Norges suverenitet – *For Norge skal jo selv beslutte*, fikk vi høre.

"Særavtale" betydde altså "særlig utformet", men ikke noen "unntaksavtale", slik alle måtte tro: Andre medlemslands forpliktelser skulle fullt ut også gjelde for Norge. Da «særavtalen» om norsk IEA-tilslutning ble undertegnet i Paris, erklærte da også ambassadør Sommerfelt at Norge skulle bli "*a very active non-member*". Formuleringen fins i pressebyrået *Europe* sitt referat fra undertegnelsen.)

Et *ikke-medlemskap* kan derfor godt fungere som et medlemskap, og kan brukes for å løse et politisk problem: "Hvordan bli medlem uten å bli det?"

Denne slags finurligheter kommer sjelden fram i avisene, men burde avdekkes. For slik føres både politikere, journalister og opinion bak lyset av kløktige avtalemakere i forvaltningen, som skaper de realiteter "man" ønsker å få til.

Embetsverkets problem den gang i 1973 var den samme som for EF-medlemskapet to år før, og seinere for EØS-avtalen: "Hvordan få medlemskapet til, til tross for at det ikke er politisk spiselig akkurat nå?"

I desember 1971, hadde man i UD's oversettelsesavdeling under Knoff forsøkt en litt annen variant i "melkesubsidesaken". Man oversatte ett enkelt juridisk uttrykk til det motsatte – en feil som ble gjort med hensikt for å gi "særavtalen" om EF-medlemskap inntrykk av å inneholde (ett eneste) varig unntak for norsk jordbruk – en rett til fortsatte produksjonssubsidier. Subsidieordningen var i strid med EFs grunnregler.

Varige unntak var et absolutt minimumskrav fra Stortinget til en akseptabel medlemskapsavtale, og man hadde ikke fått til noen varige unntak på noen områder. Avtalen som forhandlerne laget, under ledelse av utenriksminister Andreas Cappelen og landbruksminister Thorstein Treholt, men nok ikke med deres forståelse, var altså "sær" på samme måte som IEA-avtalen - særskilt utformet for å *gi inntrykk av* at den inneholdt unntak fra EUs subsidieordninger for Norges melkeproduksjon. (Denne oversettelsessvindelen ble dokumentert i flere avhandlinger, til og med i et regjeringsnotat fra Jens Evensen. En detaljert omtale av saken finner du [HER](#).)

Problemene med EØS-avtalen ser ut til å gjelde det samme: Riktignok særskilt utformet, men uten å inneholde varige unntak på de områdene den har gyldighet, og formalisert med en "vetorett" som stortingspolitikere aldri kan enes om å bruke, fordi det da vil bli synlig at den ganske enkelt ikke fins, eller at den for alle rimelige formål er praktisk ubrukelig.

Når Norge først har gjort seg til "a non-member", er det derfor ikke så rart at Høyesterett treffer den beslutningen at EUs jernbanepakke juridisk sett ikke strider mot Grunnlovens regler om suverenitetsavståelse, så lenge det er til en organisasjon vi er et ikke-medlem av. ...

...

Under mine nå mer enn 10 års arbeid med hvordan strålevernet bedrives – langs leveransekjeden som strekker seg fra næringens dype lommer og politiske innflytelse i USA og internasjonalt, via IEEE og ICNIRP og WHO fram til det enkelte nasjonale strålevern – er det stadig blitt tydeligere at vi står overfor flere tilsvarende trekk. På dette feltet skjer det ikke i form av *særavtaler* som bare er sære, *ikke-medlemskap* som i realiteten er medlemskap, eller feiloversettelser, men med andre mekanismer og formuleringer.

En del av jukset er dokumentert her i bloggposter og i bøkene og artiklene jeg har fått skrevet, oversatt, eller gjort tilgjengelige på norsk ([HER](#)). Andre svindelhistorier – eller faglige ubehjelpeligheter, for de fins jo også – jobber jeg med å beskrive i diverse notater nå om dagen. Det er en del av arbeidet til aksjonen *Vi tar AMS-målerne for retten!* i anledning rettsaken som kommer opp i Halden tingrett 19. – 21. mai. Der vil helsevirkningene *pulset stråling*, hva enten den kommer fra radiosenderen i AMS-måleren eller fra *skitten strøm* som måleren skaper, bli sentralt tema.

Om adgang til å følge rettsaken på nettet vil det komme informasjon etter hvert her på bloggen.

Einar Flydal, den 7. april 2021

PS. [Innsamlingen](#) til aksjonen *Vi tar AMS-målerne for retten!* har vært midlertidig stengt, men åpner kanskje allerede i kveld. Det er tekniske grunner til at innsamlingen foregår i slike bolker som avsluttes, og tidspress som gjør at vi ikke rekker å holde den i gang hele tida. Men nå kommer altså

innspurten fram mot rettsaken der helseproblematikken med AMS-målerne blir behandlet for første gang. ...